

DOMOVNÍK

č. 10 – LISTOPAD 2012

Dále čtete:

- Zumbou podpoří Pokojný přístav (str. 3)
- Interview s Katkou Duběličkovou (str. 4)
- Vše o fotosoutěži „Můj svět“ (str. 5 a 6)

CITÁT MĚSÍCE: „Šťěstí je to jediné, co můžeme dávat, aniž bychom to měli.“
Mark Rutherford, anglický spisovatel

ASEKOL je spoluorganizátorem fotosoutěže „Můj svět“

Fotograf Jindřich Štreit v rozhovoru s ředitelem Charity Opava Janem Hanušem.

Už po páté se uskuteční celonárodní fotosoutěž „Můj svět“, kterou pro zaměstnance a dobrovolníky Charit ČR pořádá Charita Opava. Spoluorganizátorem tohoto ročníku se stala firma ASEKOL, neziskové hospodářské společnosti, která v zastoupení výrobců a dovozců organizuje celostátní systém zpětného odběru elektrozařízení.

V této souvislosti se soutěž rozrostla. K tradičním kategoriím „Portrét“ a „Život kolem nás“ přibyla kategorie „Životní prostředí a recyklace“, která koresponduje se zaměřením nového partnera soutěže firmou ASEKOL.

Když před lety vyhlásil ředitel Jan Hanuš pro zaměstnance opavské Charity soutěž o nejzajímavější fotku z prázdnin, netušil, že pokládá základní kámen k prestižnímu klání amatérských fotografů, do něhož se postupně zapojí stovky charitních zaměstnanců a dobrovolníků z celé České republiky. Nápadu se chytil tehdejší vedoucí keramické dílny Štefan Gúber. Jako

absolvent Institutu tvůrčí fotografie na Slezské univerzitě si hned položil otázku – proč to nezkusit celonárodně? „Protože jsem chtěl, aby soutěž měla skutečně úroveň, spojil jsem se se svým pedagogem z institutu, významným profesionálním fotografem Jindřichem Štreitem. Myšlenka se mu zalíbila a přislíbil, že zasedne do čela hodnotící poroty,“ vzpomíná Gúber.

Hned 1. ročník fotosoutěže „Můj svět“ se setkal s velkým ohlasem ve všech Charitách. Přišlo asi šedesát fotografií, z nichž bylo těžké vybrat ty nejlepší. „Překvapilo nás, že lidé posílali opravdu kvalitní snímky se silným poselstvím, poukazující na palčivá sociální témata toho našeho charitního světa,“ dodává Štefan Gúber. Na slavnostní vernisáž se

sjeli charitní pracovníci z celé republiky. Mnozí po shlédnutí výstavy vyslovili přání zapůjčit velkoformátové fotografie do jejich Charit. Tak se vlastně neplánovaně stalo, že výstava každoročně putuje po českých městech.

„Fotosoutěž „Můj svět“ je velkým přínosem a je třeba ji podporovat. Dává nahlédnout do prostředí, v němž se pohybují hlavně handicapovaní či sociálně vykořenění lidé. Je důležité vědět, že tito lidé tady jsou a je-li toto sdělení obohaceno o umělecký rozměr, tím lépe,“ uvedl po čtvrtém ročníku soutěže vedoucí odborné poroty Jindřich Štreit. Konstatoval, že fotografie jsou rok od roku lepší. A dodejme, že je jich také stále více. V roce 2010, kdy se konala zatím poslední soutěž, zaslali autoři sto čtyřicet čtyři portrétů a sto tři snímků na téma „Umíme si hrát“.

Uzávěrka jubilejního 5. ročníku fotosoutěže „Můj svět“ je 30. ledna 2013. Slavnostní vernisáž oceněných snímků, spojená s kulturním programem, se uskuteční ve výstavní budově Slezského zemského muzea v Opavě v březnu příštího roku. Všechny soutěžní fotografie budou po vyhodnocení zveřejněny také na webových stránkách Charity Opava.

Tak jako u předchozích ročníků bude posléze výstava putovat po mnoha městech České republiky a představí se i u příležitosti IV. ročníku konference firmy ASEKOL „Zpětný odběr“, která proběhne v dubnu 2013 v Praze. Podmínky soutěže naleznete uvnitř Domovníku a také na www.charitaopava.cz. Podrobnosti na str. 5 a 6.

• Slovo ředitele

Charita a ASEKOL

První strana Domovníku je dnes věnována celonárodní fotosoutěži „Můj svět“, jejíž jubilejní pátý ročník právě vyhlášíme. Obzvláště mě těší, že letos se k nám coby spoluorganizátor přidala firma ASEKOL, s níž dlouhodobě spolupracuje naše Chráněná technická dílna. Je úžasné, že společnost takového významu v oblasti zpětného odběru elektrozařízení, pracující v komerční sféře, si všímá neziskových organizací a není hluchá k příběhům Charit. Velmi si vážím skutečnosti, že ze strany firmy ASEKOL se nejedná jen o nahodilé gesto, protože charita jako taková má v jejím fungování stále místo. Rád bych v této souvislosti připomenul například charitativní projekt „Věnuj mobil“. ASEKOL jeho prostřednictvím apeloval na lidi, kterým doma leží již nepoužívané mobily, aby je darovali dětem z dětských domovů a pěstounských rodin. Projekt měl úspěch a v jeho návaznosti spustila společnost další projekt „Věnuj počítač“, v němž vybírala od firem počítače a notebooky a ty funkční opět předávala dětským domovům. Zdálo by se, že svět Charit a svět firmy, zabývající se především recyklací elektrozařízení, je naprosto odlišný, ale není tomu tak – naše světy se protínají. Nejen v rovině pracovní, ale i lidské. A jsem rád, že o této skvělé spolupráci se během následující putovní výstavy fotografií doví i lidé v mnoha českých městech.

Jan HANUŠ, ředitel

Nakupujte v supermarketu Terno v Opavě - Jaktarí

+ LISTOPAD

Bude teplo a uspoří se

Ve spolupráci s firmou DEKTRADE Praha, pobočka Opava se ještě před zimou podařilo dodatečně zateplit střešní prostory v budovách Charity Opava v Jaktarí, ve Vlastovičkách a v Suchých Lazcích. Jak uvedl zástupce ředitele Charity Opava Tomáš Schaffartzik, lidem bude tepleji a předpokládá se, že zateplení přinese i větší úsporu při vytápění těchto objektů.

- LISTOPAD

Okradl dobrovolníci

Zloděj se neštil vstoupit na faru s úmyslem loupit. Okradl naši dobrovolnici paní Adélku z Klubu sv. Aněžky přímo v křesťanské knihovně, při výkonu služby. Jen na chvíli se seniorka vzdálila a neznámý pachatel jí mezitím sebral peněženku, v níž měla asi tisícovku a dva zlaté řetízky. Jeden byl z biřmování.

STALO SE

• Patálie s klíči

Nedávno si zaměstnanci Chráněné technické dílny ve Velkých Hošticích užili patálie s pokaženým zámekem u hlavního vchodu do dílny. Aby se vůbec dostali dovnitř, museli vylomit jiné dveře. Přispěchavší zámečnický opravil, ale moc to nepomohlo. Pracovníkům se nadále nedařilo ani odemknout, ani zamknout. Fungoval pouze jediný klíč, a to ten podle něhož zámečnický opravil zámek. A měl být identický s klíči dělníků. Po důkladném zkoumání se ale zjistilo, že náhradní klíč měl ulomený zoubek, takže nakonec nezbylo nic jiného než nechat udělat dalších devět nových klíčů.

• Přednáška o dlužích

V říjnu absolvovala dvacítka pracovníků sekce sociálních služeb Charity Opava přednášku na téma dluhové problematiky. Nejednalo se o klasické školení pro dlužníky, ale speciálně upravenou verzi pro zaměstnance, pracující s klienty, kteří buď dluží nebo jsou neuváženým zadlužením ohroženi. Impuls vyšel ze střediska Chráněného bydlení. Přednášela Lucie Vehovská z Občanské poradny, kterou zájem o její výklad potěšil.

• Úspěšná sbírka šatstva

Během říjnové sbírky šatstva, kterou pravidelně pořádá Naděje, se podařilo naplnit dva vagony. Lidé přispívali také finančně, vybralo se kolem 16 tisíc, z nichž 7 tisíc pokryje náklady na dopravu a zbytek poslouží potřebným. Krátce před sbírkou navštívili Charitu Opava pracovníci Diakonie Broumov. Vyslovili dík, že Naděje tyto sbírky stále pořádá a připomenuli, že dokud bude dostatek materiálu, bude i práce pro lidi z azylových domů.

KALENDÁRIUM

* V listopadu 1999 bylo požehnáno novým prostorům Rehabilitačních dílen v Jaktari.

* 18. listopadu 2004 zahájilo činnost vzdělávací středisko Charity Opava.

* V listopadu 2007 se Charita Opava zapojila do komunitního plánování.

* V listopadu 2009 se uskutečnilo slavnostní setkání k 20. výročí založení Charity Opava.

* 9. listopadu 2011 se v kostele sv. Ducha uskutečnila Mše svatá za zesnulé klienty mobilního hospice Pokojný přístav.

Kessy pokousal pitbull a Froda vyvedly z míry slepice

Dům sv. Cyrila a Metoděje ve Vlašovičkách má dva nové obyvatele. Ona se jmenuje Kessy a on Frodo. Netvoří pár, ale pár věcí mají společných. Například dobré vychování a podobné zájmy. A především, jsou to vodící psi.

Před rokem prožívala nevidomá Simona Pechancová dost těžké období. Po sedmi letech se musela rozloučit se svou fenkou Xenou, která měla potíže s nohama a nedokázala už bezpečně vodit. To Simonu dlouho trápilo, přestože již věděla, že Společnost pro výcvik a předávání vodících psů HE+PA má pro ni nového pejska. Až když se pro Xenu našla nová rodina, mohla si naplno prožívat radost s Montym. Nikdo tehdy netušil, že to bude trvat jen několik měsíců. Ještě na jaře společně předváděli dětem ze Základní školy v Chlebičově, jak má vypadat

správná spolupráce vodícího psa a nevidomého. To Monty dobře zvládl. Pak ale začal bezdůvodně napadat cizí psy, jednou dokonce svou paničku strhnul na zem. „U samců k občasnému zájmu o jiné psy dochází, u Montyho se to bohužel přehouplo k agresivnímu chování,“ vysvětluje Simona Pechancová, která se tak musela rozloučit s dalším psem. Tříletá flavovlasá Kessy už si také zažila své, původní pán o ni po půlroce ztratil zájem a když ji vzeli k Simoně, pokousal ji pitbull. Je ale milá a poslušná, a její nová majitelka doufá, že do třetice to snad vyjde.

Zatímco Kessy je něžná kráska, Frodo razí nevsedným zjevem a je si toho vědom. Rasa Golden Doodle byla vyšlechtěna zkřížením zlatého retrívra a královského pudla. Však také jako obrovský pudl vypadá. Ze střediska vodících psů v Brně jej 1. října dostala nevidomá Marie Knybelová. Tuto rasu si přála, protože je alergická na srst a jak známo pudlové nelínají. V době naší návštěvy paní Marie musela ležet, Froda nám proto představil její manžel Vladimír Knybel, který si nového člena rodiny okamžitě zamiloval. „Zatím si pořád zvykáme. Frodo je z města, vůbec nezná nástrahy venkova. Hned jej zaujala drůbež, takže ho musím krotit. Víte, já trochu vidím, takže dovedu odhadnout, co udělá. Než se manželka vykurýruje, udržuji jej v kondici. Dělán, že jsem nevidomý, aby nezapomněl, co se naučil,“ vysvětluje Vladimír Knybel a neopomene brněnské středisko pochválit za Frodovu vzornou výchovu. „Odvedli skutečně dobrou práci!“

Oba psi vnesli do Vlašoviček svěží vítr. Zamilovali si je snad všichni v domě i v chráněné dílně, v níž jejich páníčkové pracují a kam s nimi docházejí. Kromě Kessy a Froda je v domě už jen jediný pes Chicco. Ten však moc nevyčází ven, takže není divu, že „mladí“ na sebe poutají takovou pozornost.

V Mravenečku malovali obrazy

Tereza Gajdošová, Petr Kreisel, Martin Fabián a Vendula Muchová z Mravenečku prožili nedávno naprosto výjimečný den. Stali se z nich umělci. Za asistence zaměstnanců stacionáře se učili malovat olejovými barvami technikou amerického lékaře, Boba Rosse.

Výsledek předčil všechna očekávání a potvrdil Rossovy proklamace, že malování je skutečně pro každého. Jednodenní kurz umožnila Nadace ArcelorMittal, která projekty Charity Opava, a především Mravenečku, podporuje už delší dobu.

Prispívá tak hlavně k odbornému rozvoji pracovníků a napomáhá i k vyšší kvalitě poskytovaných služeb. Předloni nadace věnovala dvacet tisíc korun na kurzy, v nichž si zaměst-

nanci stacionáře prohloubili znalosti v aplikaci metody bazální stimulace. Loni pak pracovníci prošli školením v míčkování. Tato komplexní masážní terapie se provádí molitanovými míčky a pro klienty Mravenečku, kteří trpí těžkými kombinovanými vadami, je přímo ideální. Podporuje například dýchání a ovlivňuje měkké tkáně, relaxuje a protahuje břišní, hrudní a krční svaly, svaly pánve a páteře. Pomáhá při astmatu, při sta-

vech dechové tísně a uvolňuje křeče. Letos dala Nadace ArcelorMittal zelenou projektu „Výtvarné kurzy a výtvarné potřeby pro stacionář Mraveneček“. Za deset tisíc korun, které stacionář od nadace dostal, absolvovali klienti prožitkový kurz, během kterého si s pomocí zaměstnanců každý namaloval nádherný obraz. Zbylo i na další výtvarný materiál, s nímž budou v Mravenečku pracovat v rámci arteterapie.

ArcelorMittal

„Výuku vedl certifikovaný lektor Pavel Michalica z Lounovic pod Blaníkem, který sebou přivezl i plátna, barvy a štětce. Tereze, Pěťovi, Martinovi i Vendulce se to moc líbilo a bylo vidět, že tvoří s chutí. Všichni byli nakonec překvapeni, jak se jim malování podařilo, protože hotové obrazy jsou opravdu krásné. Klienti si je samozřejmě vezmou domů, většinou už s nimi mají své plány. Asi je použijí jako dárky,“ uvedl na závěr pracovník Mravenečku Lubomír Blécha.

Do bývalého domova Agapé se vrátila naděje a noví obyvatelé

V říjnu se čtyři zdravotně postižení klienti charitního střediska Chráněného a podporovaného bydlení dočkali dárku, který je posune zase o kousek, či spíše o kus dopředu, do běžného života. Nedávno byla totiž dokončena druhá etapa rekonstrukce bývalého Domu Agapé v Suchých Lazcích, který se stal jejich novým domovem.

Před jedenácti lety zde Charita Opava budovala dům naděje. Naděje, k níž se upírali rodiče dětí propadlých drogám. Dům Agapé, jedinečné resocializační zařízení, úspěšně fungoval čtyři roky. Zájem o umístění drogově závislých dětí byl velký.

Přestože byl určen pro teenagery, o přijetí žádali i zoufalí rodiče, jejichž potomkům bylo teprve deset, osm či dokonce sedm let. Nicméně ani tento fakt nebyl dost alarmující, protože v roce 2005 Rada vlády pro koordinaci protidrogové politiky nepřidělila zařízení dotaci. Charita Opava proto musela tuto v České republice jedinou terapeutickou komunitu uzavřít. Od

té doby nebyl dům využíván pro žádnou charitní službu.

Idea vytvořit zde byty pro lidi se zdravotním postižením, kteří prošli fází chráněného bydlení, již ale nazrávala dávno. „Tito lidé mohou bydlet sami, ovšem vzhledem ke svým nízkým invalidním důchodům si to nemohou dovolit. Chráněné bydlení je časově omezeno, a aby klienti nežůstali na ulici, procházejí obvykle pořád dokola stejnou službou, jen v jiných organizacích. To je pro ně frustrující,“ vysvětluje vedoucí střediska Dagmar Sližová.

Dlouho se nedařilo myšlenku uvést v život. Až do loňska, kdy se díky nabídkám sponzorů a spo-

lupracujícím firmám mohlo začít s rekonstrukcí. Letos v březnu se sem nastěhovali první tři klienti a v říjnu další čtyři.

„Vznikla tady pohodová komunita lidí, kteří spolu dobře vycházejí a vzájemně si pomáhají. Myslím, že leckterý panelák by se zde mohl na téma mezilidských vztahů něco přiučit,“ říká Dagmar Sližová. Lidé, kteří v Suchých Lazcích našli nový domov, se už nebudou muset trmácet od služby ke službě, aby na čas získali střechu nad hlavou. A to jim významně pomůže při stabilizaci jejich zdravotního stavu.

„O toto bydlení byl velký zájem, klienty jsme ale pečlivě vybírali tak, aby život uprostřed skupiny dobře zvládali. A v kontaktu jsme stále, většina přijíždí až třikrát týdně na aktivity a naši pracovníci pak nejméně jednou týdně jezdí do Suchých Lazců,“ uvádí na závěr Dagmar Sližová.

Dobrá věc se podařila, a dodejme, že se o ni zasloužili i zaměstnanci velkohoštické Chráněné technické dílny, kteří pomáhali s rekonstrukcí a mnozí tak využili svých schopností v profesích, ve kterých se kdysi vyučili.

S úklidem po řemeslnících přišli na pomoc dobrovolníci z opavské pobočky České spořitelny a.s. a k vybavení domu pak přispělo množství dárců nábytkem, různými spotřebiči, nádobím, ložním prádlem a dalšími textiliemi.

ZUMBOU podpoří Pokojný přístav

ZUMBATÓN – pod tímto názvem se uskuteční charitativní akce, plná tance, zábavy a pohybu. Na podporu Pokojného přístavu, mobilního hospice Charity Opava, ji v sobotu 24. listopadu pořádá Věra Macošková, majitelka sportovního centra SPORT PERFEKT, specializujícího se především na cvičení pro ženy a odborné poradenství v oblasti výživy a sportu.

Impulsem k této akci byla bolestná událost, Věře Macoškové zemřela v říjnu milovaná maminka. „Byla už rok nemocná, měla za sebou dvě operace a třináct chemoterapií. Celou dobu jsme ji se sestrou přesvědčovaly, že to zvládne.

V září nám ale v nemocnici řekli, že maminka už dlouho nebude. Když mi sestra oznámila, že zajistila hospic, bránila jsem se – pořád jsem říkala, že to nedovolím. Teď se za to stydím. Do té doby jsem slovo hospic vnímala jako místo,

kde se chodí jen umírat. V té chvíli jsem ještě netušila, že Pokojný přístav zajišťuje péči doma a ani jsem si nedokázala představit, co práce sestřiček obnáší,“ říká Věra Macošková s tím, že bez pomoci charitního hospice by v konečné fázi nemoci péči o maminku samy se sestrou nevládly. Na oplátku chce nyní pro Pokojný přístav udělat něco ona. „Rozhodla jsem se, že uspořádám velkou akci a výtěžek předám hospici,“ uvedla dále Věra Macošková. Vedoucí Pokojného přístavu Libuše Smějová nabídku s díky přijala. Každá koruna se v dnešní době hodí, protože platby pojištěnec nejsou vždy adekvátní odvedené péči. „Za dar paní Macoškové koupíme zdravotnický materiál,“ řekla na závěr Libuše Smějová. ZUMBATÓN se uskuteční v sobotu 24. listopadu od 10 do 12 hodin v tělocvičně na opavském zimním stadionu. Vstupenka stojí 200 korun a lze ji koupit ještě v den akce přímo na místě.

Stane se

• Vzpomínka na zesnulé pacienty

Sestřičky charitní hospicové péče vzpomenu v pátek 23. listopadu 2012 na všechny zesnulé pacienty Pokojného přístavu. Mši svatou za ně v 17 hodin odslouží spirituál Charity Opava otec Josef Motyka v kostele sv. Ducha. Poté jsou rodiny a blízcí zesnulých zváni do Denního stacionáře, který sídlí hned vedle kostela na Masarykově 39 v Opavě. V 18 hodin se zde uskuteční malé pietní posezení.

• Vymění si role

Netradičně oslaví Mezinárodní den nevidomých, který připadá na 13. listopad, v charitním Domě sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlastovičkách. Bude grilování a diskotéka. Na tom by nebylo nic zvláštního, ale na přání obyvatel domu dostanou zaměstnanci klapky na oči a po celou dobu se budou pohybovat a vykonávat veškerou činnost v roli nevidomých. Jak to dopadne? Kolik bude boulí a modřin? Doufejme, že minimálně.

• Přijďte na přednášku

Osobnost svatého Jana Sarkandra je nosným tématem přednášky plukovníka Františka Valdštyna. Akci pořádá Klub sv. Anežky, a to 20. listopadu v 16 hodin v pastoračním středisku minoritského kláštera na Masarykově ulici 39 v Opavě. Srdečně je zvána také opavská veřejnost.

• Prodej v Brumovicích

Chráněná dílna Vlastovičky zve na předvánoční prodej svých výrobků, který se uskuteční 16. listopadu od 13 do 18 hodin v hasičské zbrojnici v Brumovicích.

Napsali o nás

• Pod jednou střechou

Charitní projekt Dům pro seniory ležel v šuplíku dlouhých pět let. Vytažený z něj byl díky Kongregaci Milosrdných sester III. řádu sv. Františka, která Charitě převedla budovu na Kylesovské ulici 4 i s vybavením ve vynikajícím stavu. Charita tím vytvoří ideální prostory k tomu, aby mohla zajistit všechny služby pod jednou střechou. V létě se do objektu přestěhovala Sekce služeb seniorům...

Deník
4. října 2012

„Rodinám s více dětmi hrozí sociální vyloučení,“ upozorňuje klientka mateřského centra NEŠKOLA Katarína Duběčková

Je krásná, mladá a vzdělaná – a je také důkazem toho, že romantické filmy podle Rosamunde Pilcher nejsou jen pohádky. Katarína Duběčková jako by z jednoho takového filmu vystoupila. Je maminkou tří dětí, Michaely, Lukáše a Tatianky, a už pár let navštěvuje mateřské centrum Neškola. Kvůli nejistým dotacím je toto vyhledávané středisko Charity Opava už delší dobu v ohrožení. A protože nám Katarína nedávno poslala dopis o tom, jak důležitou roli hraje Neškola v životech maminek na mateřské, sešly jsme se. Tak vznikl náš rozhovor, který začínáme jejím téměř filmovým životním příběhem...

*** Jste z Košic. Kdybyste kdysi neseděla v parku na lavičce a neucinila důležité rozhodnutí, určitě bychom se dnes ne bavily o Neškole. Můžete našim čtenářům říci, jak se stalo, že jste se ocitla v jiné zemi, čtyři sta kilometrů od domova?**

Když mi bylo dvacet, studovala jsem biologii a vedla úplně normální život. Žila jsem hlavně sportem, reprezentovala jsem Slovensko v plavání, ale chodila jsem se také bavit. Třeba i na diskotéky. Nějak mě to však nenaplňovalo, mívala jsem pocity prázdnoty a občas i deprese. Potom přišlo zklamání v lásce. Odmítl mě kluk a já seděla v parku na lavičce, tekly mi slzy a zničeho nic jsem začala prosit Ježíše. Bylo to zvláštní, protože jsem pocítila, jako by přišel a řekl, že mě má rád takovou, jaká jsem. A tím změnil celý můj dosavadní svět. Hned jsem šla na mši a ke zpovědi, začala jsem se stýkat s mladými věřícími a měla jsem potřebu se za tu druhou životní šanci nějak odvděčit. A tak jsem došla k závěru, že budu řádovou sestrou. Přijala mě polská kongregace Sester služebnic neposkvrněného početí Panny Marie. Jako sestra s dočasnými slibami jsem působila šest let. Nejdříve ve Staré Belé, tři roky jsem byla v Katowicích a nakonec jsem se dostala do Ludgerovic, kde jsem pracovala v křesťanské mateřské škole.

*** Proč jste nakonec z řádu odešla? Zamilovala jste se?**

Mé rozhodnutí přišlo mnohem dříve, ačkoli je pravda, že svého manžela jsem potkala v klášteře v

Bohumíně. Už delší dobu jsem věděla, že to, co jsem v řádu hledala, jsem nenašla. Cítila jsem neustálý vnitřní nepokoj, že nejsem na tom místě, kde by mě Pán Bůh chtěl mít. Služby mi měly vypršet v srpnu a kongregace mě vyslala, abych do té doby pomáhala v klášteře, který se právě opravoval. Manžel tam pracoval jako zedník a okamžitě se do mě zamiloval, pořád za mnou všude chodil, hodně jsme spolu mluvili. Nakonec jsem mu prozradila, že odcházím – ale bez nějakého podtextu. Když jsme se loučili, požádal o telefonní číslo a adresu.

Já jsem odjížděla čtyři sta kilometrů daleko, dívala jsem se na to strážlivě a spíš jsem očekávala, že se naplní to známé sejde z očí, sejde z mysli. Když jsem 11. srpna přijela domů, večer už volal a ptal

na výtvarnou dílnu, kterou vedla bývalá vedoucí Neškoly Petra Jochimová. Ta mi také o Neškole pověděla. Právě jsem začala studovat sociální patologii a prevenci na Slezské univerzitě v Opavě a neměla jsem nikoho na hlídání dětí, tak jsem byla ráda, že je mohu nechávat v Neškole. Pak přišly prázdniny. Manžel začal dělat v zahraničí, já mám svoji rodinu čtyři sta kilometrů daleko a zůstala jsem najednou sama se dvěma dětmi. Cítila jsem se dost opuštěně a v izolaci. Tak jsem začala i s Michalkou a Lukášem dojíždět do Neškoly, která nabízela spoustu aktivit a výletů. Jako bych tady našla druhý domov. Poznala jsem zde nové kamarádky, bylo s kým se podělit o radosti i trápení a také

nevím. Je to zařízení, které nabízí možnost stýkat se s dalšími lidmi mimo rodinu, nabízí tvořivé programy, hlídání dětí, výlety, zdravotní tělocvik pro maminky, kurzy angličtiny, přednášky – a co je důležité, přicházíte tady s dětmi. Hodně věcí se můžeme učit společně s nimi, nebo naopak, můžete si tvořit sama a potomky máte poblíž. Je mnoho zařízení, která mají v nabídce podobné aktivity, ale většinou jen pro děti nebo pro dospělé – a hlavně, vše stojí na komerční bázi. Maminka s pěti dětmi si s nimi nejspíš nepůjde nikam zacvičit, protože se to prostě nedá finančně zvládnout.

*** A tady je zřejmě kámen úrazu. Existence Neškoly je závislá na dotacích, takže s ohledem na současnou situaci možná před sebou nemá žádnou budoucnost.**

To by byla velká ztráta. Na jedné straně všichni víme, že se rodí málo dětí a že to bude mít neblahý dopad na nás všechny už v blízké budoucnosti, například na ty stále omílané důchody. Ale má-li někdo více dětí, také to podle všeho není dobře. Nedávno jeden sociolog napsal, že rodiny, které mají víc než jedno dítě, se zachovaly neekonomicky. Téměř všude, kam přijdu a řeknu, že mám tři děti, dívají se na mě, jako že jsem nějaká divná. A Neškola otevírá dveře právě vícečetným rodinám a pomáhá nám cítit se normálně. Pokud stát nechce taková zařízení dotovat, riskuje sociální vyloučení vícedětných rodin, které vychovávají budoucí občany této společnosti. A když matka trpí sociálním vyloučením, ztrácí kontakt s děním okolo a nemůže dětem předávat ty správné hodnoty. To se pak negativně projeví v jejich dospívání a dospělosti.

*** Charita Opava je církevní organizace a Neškola sídlí na faře. Je Neškola jenom pro věřící maminky?**

To určitě ne. Konkrétně o Bohu tady ani nemluvíme. Myslím si, že věřící člověk to má tak nějak napsáno ve tváři, aniž by deklaroval, že se denně modlí. Ale když se ateista necítí dobře ve společnosti věřícího, je něco v nepořádku s tím věřícím. Na Neškole se mi líbí právě to, že je otevřená všem sociálním skupinám bez ohledu na jejich vyznání – prostě maminkám a jejich dětem.

*** Děkujeme za rozhovor.**

se, zda může přijet ve středu. Přijel a za měsíc a půl jsme se vzali.

*** Konečně jste našla to, co jste hledala?**

Určitě. Tehdy jsem si řekla – ano, Bože, to je to, co ode mě chceš a ten člověk je ten muž, s nímž mám být a toto je to místo. Cítím, že nás vedl Bůh a vede nás stále. Manžel vždy říkal, že se modlil k Panně Marii o ženu, ale netušil, že ji najde v klášteře.

*** Jak jste objevila Neškolu?**

Když jsme bydleli v Kravařích, chodila jsem s dětmi každý čtvrtek

kojené. Rok jsem tady také učila angličtinu.

*** Někteří lidé se na Neškolu dívají hlavně jako na volnočasové zařízení, ale vy její význam vnímáte víc do hloubky...**

Minulý rok jsem o Neškole psala seminární práci na téma sociálního vyloučení matek na mateřské dovolené. Je to velký problém mnoha maminek, zvláště těch, které mají více dětí. A Neškola je především místem, kde se stávají součástí společnosti. A nejde jen o to zabít nudu. Já sama jsem doma s dětmi už devět let, a kdybych neměla Neškolu, tak

d ě t i
b y l y
s p o -

Fotosoutěž pro pracovníky a dobrovolníky Charit České republiky

Ředitel **Charity Opava** Jan Hanuš
a jednatel firmy **ASEKOL** Jan Vrba
mají to potěšení společně vyhlásit

5. ROČNÍK CELONÁRODNÍ FOTOGRAFICKÉ SOUTĚŽE pro zaměstnance Charit České republiky a jejich dobrovolníky

MŮJ SVĚT

1. kategorie: **Portrét**
Osudy vepsané do tváří

2. kategorie: **Život kolem nás**
Soukromé vesmíry lidí Charity

3. kategorie: **Životní prostředí a recyklace**
Třídít elektro? Jsem pro!

Fotosoutěž pro pracovníky a dobrovolníky Charit České republiky

Snímky bude hodnotit odborná komise ve složení:

Prof. Mgr. Jindřich ŠTREIT, profesionální fotograf a pedagog Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě

Mgr. Jiří SIOSTRZONEK, Ph.D., pedagog Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě

Ing. Jitka ŠIMKOVÁ, manažerka oddělení komunikace firmy ASEKOL

Slavnostní vernisáž oceněných snímků, spojená s kulturním programem, se uskuteční ve výstavní budově Slezského zemského muzea v Opavě v březnu 2013. Výstava bude posléze putovat tak jako u předchozích ročníků po dalších městech České republiky a představí se rovněž u příležitosti IV. ročníku konference firmy ASEKOL „Zpětný odběr“, která proběhne 16. dubna 2013 v Praze.

Pravidla soutěže:

- zapojit se mohou zaměstnanci a dobrovolníci charit v České republice
- za osobu lze zaslat maximálně 3 snímky do každé kategorie
- doporučený formát snímku 3:2
- fotografie nesmí být oceněna v jakékoliv předchozí soutěži
- nezapomeňte přiložit kontakt, číslo kategorie a název své Charity
- fotografie posílejte v digitální podobě do 30. ledna 2013 na níže uvedený kontakt

Ceny pro vítěze jednotlivých kategorií:

1. místo - cena v hodnotě 3.000 Kč
2. místo - cena v hodnotě 2.000 Kč
3. místo - cena v hodnotě 1.000 Kč
4. – 6. místo - čestné uznání

Kontakt: Václav Burda, Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava,
tel.: 553 612 788, 774 621 220, burda@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz

CHARITA OPAVA, jejíž kořeny sahají už před listopad 1989, je jednou z nejstarších a největších Charit v České republice. Za více než dvacet let své existence již pomohla tisícům lidí. Je největším nestátním poskytovatelem sociálních služeb v Opavě, zaměstnává téměř 200 lidí, z toho více než polovinu tvoří zdravotně postižení. Celkem 15 charitních středisek nabízí řadu sociálních služeb, provozuje dvě zdravotnická zařízení, mobilní hospic i mateřské centrum. Postižené lidi zaměstnává ve svých chráněných dílnách.
www.charitaopava.cz

ASEKOL je neziskově hospodařící společnost, která v zastoupení výrobců a dovozců elektrozařízení organizuje celostátní systém zpětného odběru elektrozařízení, tj. sběr, dopravu a recyklaci elektrozařízení včetně financování celého systému. ASEKOL je tzv. kolektivní systém zpětného odběru elektrozařízení, jehož služeb mohou na základě smlouvy využít výrobci nebo dovozci elektrozařízení. ASEKOL při zajišťování chodu systému zpětného odběru úzce spolupracuje s městy a obcemi, posledními prodejci a servisy, svozovými společnostmi a zpracovateli elektrozařízení.
www.asekol.cz

Nová generace dobrovolníků je z Elimu

Dobrovolnictví patří k Charitě Opava už od dob, kdy její zakladatelky krátce po revoluci v roce 1989 veřejně nabídly svou dobrovolnou činnost pro druhé jako Službu křesťanské pomoci. Dobrovolníkům z těch časů za uplynulých třídvalet let už většinou zbělely vlasy, avšak mnozí jsou dosud aktivními členy Klubu sv. Anežky, dobrovolného sdružení Charity Opava a pomáhat vlastně nikdy nepřestali.

Nová generace dobrovolníků přichází do Charity až v tomto roce, kdy byla zahájena spolupráce s Elimem Opava o.s., jež je jediným akreditovaným dobrovolnickým centrem v opavském, bruntálském a vítkovském regionu a dobro-

volnou službu zprostředkovává přibližně v padesátce organizací. Jednou z nich je i Charita Opava, kam docházejí především dívky – středoškolačky a vysokoškolačky, které pomáhají v několika charitních střediscích. Jejich pohnutky

k vykonávání dobrovolné služby jsou již odlišné, než tomu bylo u prvních dobrovolníků. Studentky si většinou chtějí vyzkoušet, zda by jim do budoucna vyhovovala sociální práce a nezanedbatelný je i fakt, že tak získávají potřebnou praxi.

Nicméně, jejich pomoc je stejně důležitá a bez dostatku dobré vůle, by tato činnost ani nebyla možná. Na tom se shodují vedoucí všech charitních středisek, kam dobrovolnice přicházejí. Neobešla by se bez nich například Neškola, která tak řeší situaci, kdy z finančních důvodů nelze přijmout další pracovníci. „Děvčata k nám chodí už od března, pomáhají hlavně během kurzů angličtiny, kdy je tady hodně dětí na hlídání. Se všemi jsem spokojená bez výhrad a musím ocenit i to, že si pro děti samy vymýšlejí i programy,“ uvádí vedoucí Neškoly Svatava Bláhová.

Koordinátorka dobrovolné služby Elimu Opava Jaroslava Pirunčíková (viz foto) pak dodává, že nej-

větší zájem mezi dobrovolnicemi je právě o Neškolu a o Dům sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách, kde nejčastěji studentky pomáhají jako doprovod nevidomých. „Dobrovolníkem se může stát každý, kdo má chuť dělat ve svém volném čase něco pro druhé, kdo má čistý trestní rejstřík a je zdravotně, psychicky a emočně způsobilý k výkonu dobrovolné činnosti. Může jít o pomoc konkrétnímu člověku nebo organizaci, jejímž posláním je realizace veřejně prospěšné činnosti,“ vysvětluje Jaroslava Pirunčíková. Budoucí dobrovolníci absolvují pohovor, základní a odborné školení a psychotest. Výhodou je, že jsou pojištěni proti úrazu a škodám na majetku. Více informací získáte přímo v Elimu Opava.

**Dobrovolnické centrum
ELIM OPAVA o.s.**
telefon:
775 938 563, 553 653 239
www.elimopava.cz
mail: dobrovolnici@elimopava.cz

Bára mezi mrňaty

Jmenuje se Barbora Bělíčková, je jí dvaadvacet, bydlí v Brance a na Slezské univerzitě studuje knihovnictví. Je jednou z dobrovolnic Elimu, které si pro výkon dobrovolné služby vybraly Charitu Opava. Už od jara dochází do mateřského centra Neškola a jak nám sama řekla, cítí se tam ve svém živlu.

„Na vysoké jsem zjistila, že mám nejednou více času a chtěla jsem ho prostě nějak smysluplně využít a být přítom i užitečná jiným, hlavně dětem,“ říká budoucí knihovnice a nespustí přítom oči ze dvou malých sestřiček, které dovádějí v bazénku plném pestrobarevných míčků.

Dnes má opravdu napilno. V Neškolce probíhá burza dětského oblečení a děti je tady jako smetí. Bára chtěla původně studovat pedagogiku. Jenže člověk mění, Pán Bůh mění. Tohle přání Báře nevyšlo a tak si plní svůj sen jako dobrovolnice. „Když jsem tady přišla poprvé, tak také byla burza, všude

plno lidí a dětí a taková skvělá atmosféra, že se mi tady hned zalíbilo. Chodím sem jednou, někdy i dvakrát týdně, a i když je to s těmi mrňaty dost náročné, tak se u toho vždycky dobře odreaguji. S dětmi si hrajeme různé hry nebo čteme knížky. Moc by se mi líbilo, kdybych tady jednou mohla s paní Bláhovou pracovat. Pokud to nevyjde, tak určitě i v knihovně bude příležitost realizovat nějaké projekty zaměřené na děti,“ svěřuje se Bára se svými plány do budoucna.

Než na ně ale jednou dojde, ráda by si ještě jako dobrovolnice vyzkoušela i práci s mentálně postiženými lidmi.

Přestavby v dílnách dokončeny

Hned dvě přestavby v prostorách charitních chráněných dílen, které přispějí nejen k lepším pracovním podmínkám na pracovištích, ale také k většímu komfortu zaměstnanců, byly v říjnu úspěšně zakončeny kolaudacemi.

V Chráněných dílnách sv. Josefa v Jaktři byl v rámci projektu „Rozšíření zázemí v chráněných dílnách Charity Opava“ rekonstruován sklad keramiky. „Snížením stropu jsme v horním patře získali místo pro sociální zázemí. Nyní se už čeká jen na šatní skříňky,“ řekla vedoucí Eva Žídková, která dále uvedla, že projekt byl spolufinancován z rozpočtu Moravskoslezského kraje.

Tento projekt se týkal také přestavby Chráněné dílny ve Vlastovičkách, kde se uskutečnily stavební

úpravy dílny, kanceláře a skladu. Keramická dílna se zvětšila o nový prostor, který bude sloužit ke glazování výrobků a budou se zde rovněž provádět kompletační práce. Přístavbou kanceláře pak vzniklo více místa pro šicí dílnu. Na rekonstrukci ve Vlastovičkách přispěla vedle Moravskoslezského kraje také Nadace OKD, když podpořila projekt „Nové prostory a podpora prodeje“ z programu „Pro zdraví“.

••• Inzerce Charity

Zaznamenali jsme

• Vlašovičtí na cestách

Obyvatelé a zaměstnanci Domu sv. Cyrila a Metoděje cestovali v říjnu více, než obvykle. Nejprve navštívili Ústav sociálních služeb pro zrakově postižené v Brně – Chrlicích. Konal se tam Den otevřených dveří. Vlašovičtí se zúčastnili ukázky muzikoterapie, navštívili počítačovou učebnu a vyzkoušeli si některé pomůcky. Hostitelé je také provedli chráněnými dílnami a klienti ústavu jim zahráli krátké divadelní představení. Cílem dalšího výletu byl spřátelený domov Nová šance v Koblavě, kde obyvatelé obou zařízení společně opékali párky a při kytaru a harmonice si k tomu zazpívali.

• Chráněné dílny v akci

V Chráněných dílnách sv. Josefa mají stále napilno. V říjnu se dílny zúčastnily čtyř tržních akcí. Nejprve prodávaly na 20. ročníku Evropských dnů handicapu v Ostravě, tamtéž se představily také na výstavě Handicap a senior, kde udělaly velmi pěknou tržbu a dařilo se i v Lázních Klímkovic. Zboží chráněných dílen si pak mohli zakoupit i návštěvníci Dne otevřených dveří v Ostroji. V nejbližší době je čekají prodeje v Klímkovicích a v Ústí nad Orlicí.

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozenyiny v listopadu

Málo slovy, za to vřele, přejeme Vám z duše celé, štěstí, zdraví, dlouhý věk, k tomu hodně bankovek. V práci ať je Vaše potěšení, vždyť toho si zde každý cení. Přijměte tedy naše přání a buďte ještě dlouho mezi námi. V listopadu oslaví narozenyiny naši zaměstnanci **Dana ČERNÁ, Jan GAJDEČKA, Kateřina HANKOVÁ, Irena CHAMULOVÁ, Marie CHMELOVÁ, Jindřich JAROŠ, Tomáš KRÁČALÍK, Marie KREUZBERGEROVÁ, Štefan KURINEC, Bohuslav MASARYK, Michaela MOŠOVÁ, Danuše ONDERKOVÁ, Veronika PRCHA LOVÁ, Ludmila SLANINOVÁ, Marie SOBKOVÁ, Marie ŠTEFKOVÁ a Ludmila TESAŘOVÁ.** Vše nejlepší přejeme

redakce

* Žít šťastně, to znamená neztrácet humor, dělat každodenní maličkosti s láskou a těšit se z malých náhodných radostí. Tak žijte šťastně a ve zdraví! Ke kulatým narozenyinám přejeme vše nejlepší milé kolegyni **Marii SOBKOVÉ**

zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

* Rok po roce léta běží, zastavit se dají ztěž. Ne-dělejte z toho nic, že je vám zas o rok víc. Hodně štěstí, hodně zdraví, když je co, tak ať se slaví! Naším kolegyním **Ireně CHAMULOVÉ, Marii KREUZBERGEROVÉ a Daně ČERNÉ** přejeme vše nej k narozenyinám

zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

ZIMA SE BLÍŽÍ, VYUŽIJTE VÝHODNOU NABÍDKU NA NÁKUP PAPIROVÝCH BRIKET!

Volejte: 553 764 057 po-pá od 6.00 do 14.00 hod.

••• Listárna Domovníka

Dobrý den pane Burdo,

moc děkuji za mail i za pěkné fotky, které si rádi umístíme i na naše stránky (www.stremkos.huu.cz). Ve Vlašovičkách to máte moc pěkné a rádi jsme Vám zahráli, byť se příznám, že bez aparatury nehrajeme ani na zkouškách, ale tady nám to do kaple přišlo příhodnější už z hlediska celkového nabitého programu. Rádi se k Vám opět vrátíme, pokud by se Vám naše vystoupení hodilo. Hrajeme i

méně intimnější muziku – blues a romské písničky. Na závěr bych Vás ještě rád poprosil o jméno a adresu paní, kterou jste nám představoval po vystoupení. Měla vodičůh psa a dostal jsem jeden nápad, který by ji asi udělal radost.

MUDr. Michal SCHMALZ

Vážený pane Burdo,

po malé rozvaze Vás asi budu muset vzít „do spolku“ a prozra-

dit svůj nápad. Při krátké rozmluvě s paní Simonou padlo i něco o tom, že touží mít kytaru. Moc rád bych jí její přání splnil a jednu jí daroval. Ale pak mě napadlo, že třeba má nějakou obyčejnou a chtěla by kvalitní nástroj (když chtěla studovat na konzervatoři), tak bych se jí nerad dotkl nástrojem pro začátečníky. Myslíte, že byste mohl situaci nenápadně omrknout a dát mi vědět? Děkuji

MUDr. Michal SCHMALZ

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

••• Info servis

Informujeme

• Mraveneček ve Fordu

Marek, Martin, Lukáš a Petr z Mravenečku se byli v říjnu podívat v autosalónu FORD. Viděli práci v dílně a mohli si prohlédnout i nové vozy. Kromě zážitků, o něž se potom podělili s dalšími klienty stacionáře, si odnesli i klíčenky s emblémem firmy.

• Vydařený Den seniorů

Příjemně po gurmánsku oslavili letošní Den seniorů klienti Denního stacionáře pro seniory. Navštívili svou oblíbenou restauraci U Tomáše, kde si dali dobrý oběd. Většina z nich volila jako přílohu hranolky, které na svém jídelníčku běžně nemívají. O pár dnů později navštívili stacionář cestovatel Jiří Rychtecký a vyprávěl babičkám a dědečkům o zimním přechodu jezera Bajkal. O přednášku byl velký zájem a hlásili se na ni i klienti, kteří v tento den do stacionáře nechodí.

• Den otevřených dveří

Sekce sociální pomoci Charity Opava pořádá pro zaměstnance organizací, provozujících sociální služby, Den otevřených dveří v Občanské poradně a v Naději – středisku krizové pomoci, kde bude představena především služba Fénix. Akce se uskuteční ve čtvrtek 15. listopadu od 13 do 15 hodin na Kylešovské ulici 10 v Opavě. Stejně jako v minulých letech, bude i tento Den otevřených dveří ve znamení přednášek. Ta první je zaměřena na dluhovou problematiku, hlavně na zajišťovací instituty, tj. smluvní pokuty, ručitelství závazek, ztrátu výhody splátek, směnky a novinky, týkající se rozhodčích doložek. Druhá přednáška bude pojednávat o zátěžových situacích, se kterými se může potkat člověk pečující o blízkou těžce nemocnou osobu. Příspěvek se bude zabývat zejména psychickými dopady celodenní péče.

• Na burze bylo plno

Dětskou burzu oblečení v Neškole navštívila přibližně stovka maminek. Většina prodávajících si hned po burze zaregistrovala místo už na příště.